

INTERNATIONAL JOURNAL OF CREATIVE RESEARCH THOUGHTS (IJCRT)

An International Open Access, Peer-reviewed, Refereed Journal

நற்றிணையில் இடைச்சொற்கள்

Natrinaiyil Itaichsorkal

முனைவர் சே.பிருந்தா

உதவிப் பேராசிரியர்

தமிழ்த் துறை

கணேசர் கலை அறிவியல் கல்லூரி

மேலைசிவபுரி

Dr.S. Brindha

Assistant professor

Department of tamil

Ganesar college of arts and Science, Melaisivapuri - 62403

ஆய்வுச் சுருக்கம்

மனிதர்கள் வாழ்க்கையில் கண்ட நிகழ்வுகளும் அனுபவங்களும் இலக்கியங்களாக உருவாகின்றன. கேட்போன் மனதில் பேசுவோன் தன் கருத்தைப் பதிய வைக்கும் முயற்சியே இலக்கியம். அவ்வகையில் சங்க இலக்கியங்கள் சங்க கால மக்களின் உணர்வுகளை அழகியலுடன் விளக்குகின்றன. ங்க புலவர்கள் பாடல்களில் பொருள் உணர்த்தும் நோக்கில் பல உத்திகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். அகப்பொருட் பிரிவுகளில் ஒன்றான திணையும் நல் ஏனும் அடைமொழியும் ஒருசேர அமைந்துள்ள நற்றிணை இலக்கியத்தில் இடைச்சொற்கள் பயின்று வந்துள்ளன. அவை புலவர்களின் கருத்துக்களை விளக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளன. இடைச்சொற்கள் மூலம் வரைவுகடாவுதல், தலைவன் தேர்ப்பாகற்குக் கூறுதல், வாயில் மறுத்தல் முதலான துறைகளை விளக்குவது இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

ABSTRACT

The events and experiences that humans experience in life are formed into literature. They are able to express human emotions. Literature is an attempt to impress the speaker's opinion on the listener's mind. In this way, Sangam literature describes the feelings of the people of the Sangam period with an aesthetic sense. Poets have used many techniques in their songs. Interjections have been used in Natrinai, which derives from one of the parts of Agapporul 'Thinai' and the prefix 'Nal'. Interjections are located in Natrinai songs in a

way that explains the poet's opinions. The purpose of this study is to explain the fields such as varaivu kadavuthal, leader addressing the chariot driver, vayil maruthal through interjections used in Natrinai.

குறிப்புச் சொற்கள்

இசைநிறை , அசைநிலை , தத்தம் குறிப்பில் பொருள் தருவன , மோ, மதி, தில் , கொல், எற்று, அம்ம, ஏ, குரை, வரைவுகடாவுதல், வாயில் மறுத்தல்.

Key words

Isai Nirai, Asai Nirai, Tatham Kurippil Porul Tharuvana, Mo, Mathi, Thil, Koll, Eetru, Amma, A, Kurai, Varavukkadavuthal, Vaail Maruthal.

முன்னுரை

தமிழ் மொழி பழமையும் இலக்கிய இலக்கண வளமும் மிக்க மொழி . தமிழ் மொழியின் சிறப்புகளை விவரிக்கும் சங்க இலக்கணம் எட்டுத்தொகையுள் ஒன்றாக அமைந்ததாகும். புலவர்கள் பாக்களை இயற்றும்போது பல்வேறு இலக்கணக் கூறுகளைப் பாடல்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.. அவற்றுள் ஒன்று இடைச்சொல் இலக்கணம். இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் என்னும் நோக்கில் நற்றிணைப் பாக்களை ஆராய்வதன் மூலம் புலவர்கள் பயன்கொண்டுள்ள இடைச் சொற்களை அறிய இயலும். அவ்வகையில் இவ்வாய்வுக் கட்டுரை நற்றிணையில் அமைந்துள்ள இடைச் சொற்களை ஆராய்கிறது.

இடைச்சொற்கள் :

இடைச்சொற்கள் பெயரோடும் வினையோடும் சேர்ந்து பாடலில் பயின்று வரும் . தனித்து வராது . “இடைச்சொல் எல்லாம் வேற்றுமைச் சொல்லே” (தொல்.சொல்.எச்.௧௧.455) என்பது தொல்காப்பியர் கூற்று, “இடைச்சொற்கள் பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல் ஆகிய சொற்களின் முன்னும் பின்னும் வருமாயின் பெரும்பாலும் இடையில் வருவதனால் இடைச்சொல் எனப் பெயர் பெற்றது” என்பர் சேனாவரையர் . இடைச் சொற்களும் பொருள் தருவன என்பதை, “ எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே” (தொல்.சொல்.பெய.௧௧.1) என்னும் இராம தெளிவுபடுத்துகிறது. “பெயர் வினைச் சொற்களைச் சார்ந்து அவற்றினிடமாக நின்று பொருள் உணர்த்தலால் இடைச்சொல் என்று பெயர் பெற்று அது போலியால் இடைச்சொல் என்றாயிற்று எனக் கருதுதல் பொருத்தம் உடைத்து எனலாம்” (மோ . இசரயேல் , இடையும் உரியும் , ப . 5) என்று இசரயேல் குறிப்பிடுகிறார்.

தொல்காப்பியர் இடைச்சொற்களை ஏழாகப் பகுத்துள்ளார் . அவை, புணரியல் நிலையிடைப் பொருணிலைக்கு உதவுவன, வினை செயல் மருங்கின் காலமொடு வருவன, வேற்றுமைப் பொருள்வயின் உருபாகுவன, அசைநிலைக் கிளவியாக வருபவை, இசைநிறைக் கிளவியாக வருபவை , தத்தம் குறிப்பில் பொருள் செய்பவை , ஒப்பின் வழியில் பொருள் செய்வன என்பனவாகும் . தொல்காப்பியர் இடைச்சொற்களைக் கூறியுள்ளார். “எழுவகை இடைச் சொற்களில் சாரியை , கால இடைநிலை , திணை பால் விசுதிகள் , வேற்றுமை உருபுகள் என்பவை அடிச்சொற்களாக அமைவதற்குரிய வேர்களை உடையன அல்ல. அவை ஒட்டுக்களாகும். பின்னைய நான்கு வகைகளை ஒருநிலைச் சொற்கள் எனப் பாகுபாடு செய்யலாம் . ஒட்டுக்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு

சொல் வகைக்கு உரியனவாக அமைந்து , அச்சொல் வகையின் இயல்பை வேறுபடுத்தி நிற்பன” (மேலது . ப. 6) என்று இசரயேல் கூறுகிறார்.

அசைநிலைக் கிளவி :

தொல்காப்பியர் அசைச்சொற்களை அசைநிலை என்றும் உரையசை என்றும் குறிக்கின்றார் .” சேனாவரையர் அசைத்தல் – சார்த்துதல் என்னும் பொருள் கூறி, பொருள் உணர்த்தாது பெயரோடும் வினையோடுஞ் சார்த்துச் சொல்லப்பட்டு நின்றலின் அசைநிலையாயிற்று” (தொல். □□□. சோனா.□□□.□□.25) என்று கூறுகிறார். தெய்வச்சிலையார் நச்சினார்கினியர் இருவரும் அசைநிலையை□□ பொருளற்றவை எனக் கருதுகின்றனர். “பேராசிரியர் இலக்குவனார் இவற்றை அசையை நிரப்பப் பயன்படும் வெற்றுச் சொற்கள் எனக் கூறுகின்றார்” (□□. இரயேல், மு.கு.□□. ப.85) மற்றும் , அந்தில் , ஆங்க, ஆர் , ஏ, குரை, மா, மியா , இக , மோ, மதி, இகும், சின், யா, கா , பிற , பிறக்கு. ஆரோ , போ, மாது, ஆக, ஆகல , என்பது, ஆங்க , கண்டரோ , கொண்டரோ, சென்றதே, போயிற்றே , கேட்டை , நின்றை , காத்தை , கண்டை ஆகிய முப்பத்து இரண்டு சொற்களும் அசைநிலைச் சொற்கள் ஆகும்.

மோ

மோ எனும் அசைச்சொல் முன்னிலைக் கண் அசைச்சொல்லாய் வருகிறது. இதைத் தொல்காப்பியர், “ மியாயிக மோமதி இகும்சின் என்னும் / ஆவயின் ஆறு முன்னிலை யசைச்சொல் “ (தொல் .சொல். இடை.□□.269) என்பார் . இரவுக் குறியில் வந்த தலைவனை நோக்கித் தோழி கூறுவதாக அமைந்துள்ள பாடலில் மோ என்னும் அசைச்சொல் வந்துள்ளது . இச்சொல் முன்னிலைச் சொல்லாக அமைந்துள்ளது. “நீயே அடி அறிந்து ஒதுங்கா ஆர்இருள் வந்துளம் /...../ சிறுதினை காக்குவம் சேறும் அதனால் / .பகல் வந்தீமோ , பல்படர் அகல “ (நற்.156) என்னும் பாடலடிகளில் தலைவனை முன்னிலையாக வைத்து இரவில் வராது பகற்குறியில் வருக என்று தோழி கூறுகிறாள். மோ எனும் இடைச்சொல் வருக எனும் வினைச்சொல்லைச் சார்ந்து “பகல் வந்தீமோ” என்னும் முன்னிலை அசையாக வந்துள்ளது. இச்சொல் பகற்குறி நேர்வாள் □□ல் தோழி வரைவு வேண்டியதை விளக்கும் விதத்தில் அமைந்துள்ளது . மற்றொரு பாடலில் தோழி தலைவியிடம் , “அகல் வயற் படப்பை அவன் ஊர் வினவி / சென்மோ வாழி - தோழி “ (நற்.365) என்று கூறுகின்றாள் . தலைவன் சான்றோன் அல்லன். துன்பம் செய்த செயலை அவனிடம் கூறி தலைவனை இயற்பழிக்க வேண்டும் . ஆதலால் அவன் ஊர் எங்கு உள்ளது என்பதை வினவிக் கொண்டு செல்வோம் வா என்று தலைவியை அழைக்கிறாள். இதில் மோ எனும் சொல் செல்லுதல் என்னும் வினையைச் சார்ந்து தலைவியை முன்னிலைப்படுத்தி வந்துள்ளது. மணமாகாத நிலையில் பெண் வீட்டைக் கடந்து செல்லுதலும் , தலைவனின் ஊர் எங்கு உள்ளது என்பதை வினவுதலும் நிகழ்தல் இல்லை . ஆதலால் தோழி “சென்மோ” என்று கேள்விக்குறியோடு தலைவியிடம் கேட்கிறாள்.

மதி

மதி எனும் சொல் முன்னிலை அசைச் சொற்களில் ஒன்றாகும் . உடன் போக்கு மேற்கொண்ட நிலையில் தலைவன் தலைவியிடம், “அஞ்சவழி அஞ்சாது, அசைவழி அசைஇ / வருந்தாது ஏகுமதி - வால் இழைக் குறுமகள் ” (நற்.76) என்று கூறுகிறாள் . தலைவியை உடன் கொண்டு செல்லும்

தலைவன் தலைவியிடம் அஞ்சத்தக்க இவ்வழியைக் கண்டு அஞ்சாதே. எங்கெல்லாம் தங்கிச் செல்ல வேண்டுமோ அங்கெல்லாம் தங்கிச் செல்லுவோம். நீ வருந்தாமல் என்னுடன் வருவாயாக என்று கூறுகின்றான். இதில் மதி என்னும் சொல் முன்னிலை அசையாகத் தலைவியை முன்னிறுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளது . தலைவியின் வருத்தத்தைத் தீர்க்கும் பொருட்டு “ஏகுமதி” என்னும் சொல் பாடலில் பயின்று வந்துள்ளது .

இசைநிறைக் கிளவிகள்

தொல்காப்பியர் ஏ , குரை இரண்டு சொற்களையும் இசைநிறைக் கிளவிகள் என்கின்றார். “ஏவுங் குரையு மிசைநிறை யசைநிலை .ஆயிரண் டாகும் இயற்கையை என்ப ” (தொல். சொல். இடை. சூ.167) என்னும் நூற்பா மூலம் அறியலாம் . மேலும் ஏ என்னும் சொல் “தேற்றம் வினாவே பிரிநிலை எண்ணே / ஈற்றசை இவ்வைந் தேகா ரம்மே ” (தொல். சொல். இடை. 252) என்னும் ஐந்து பொருள்களிலும் வரும். செய்யுளில் இசையை நிறைப்பதற்காக ஏ என்னும் சொல் வந்துள்ளது .“வேனில் முருக்கின் விளைதுணர் அன்ன /மாணா விரல வல்வாய்ப் பேஎய்” (நற். 73) எனும் பாடலில் ஏகாரம் இசையை நிறைப்பதற்காக பேஎய் என்று இசைநிறையாக வந்துள்ளது.

தத்தம் குறிப்பில் பொருள் தருவன

தொல்காப்பியர் தத்தம் குறிப்பில் பொருள் தரும் இடைச் சொற்களாக இருபத்தைந்து சொற்களைக் கூறியுள்ளார்.

மன்

மன் எனும் இடைச்சொல் , “கழிவே ஆக்கம் ஒழியிசைக் கிளவியென்று அம்மூன் றென்ப மன்னைச் சொல்லே ” (தொல்.சொல், இடை..247) என்னும் மூன்று பொருள்களில் வரும். வினைவயிற் பிரிந்த தலைவன் குறித்த பருவத்தில் வராததால் தலைவி மாலைப்பொழுதில் புலம்புகிறாள். தனக்குத் துன்பம் தரும் மாலைப் பொழுதுபோல் தலைவன் இருக்கும் நாட்டிலும் இருந்திருந்தால் தன்னைத் தேடி வந்திருப்பார் . அவர் இருக்கும் நாட்டில் மாலைப் பொழுது துன்பம் தருவதாக இல்லை போலும். ஆதலால் தான் வரவில்லை என்பதை, “ஆள்வினைக்கு அகன்றோர் சென்ற நாட்டும் / இணையவாகித் தோன்றின் / வினை வலித்து அமைதல் ஆற்றலர் மன்னே” (நற்.69) என்னும் பாடலில் புலவர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இப்பாடலில் மன் என்னும் இடைச்சொல் தலைவியின் துன்ப உணர்ச்சியைக் கழிவுப்பொருளில் விளக்குகிறது. மன் எனும் சொல் மிகுதி என்னும் பொருளிலும் வந்துள்ளது. தலைவன் தலைவியின் மீது மிகுதியான அன்பினைக் கொண்டுள்ளான் என்பதை விளக்க இச்சொல் பாடலில் பயின்று வந்துள்ளது . "மலையன்மா ஊர்ந்து போகி புலையன் / பெருந்துடி கறங்கப் பிறபுலம் புக்கு , அவர் / அருங் குறும்பு எறுக்கி அயாவுயிர்த்தா அங்கு / உய்த்தன்று மன்னே ” (நற். 77) தோழியை மதியுடம்படுக்கச் சென்ற தலைவன் தன் நெஞ்சிற்குக் கூறுவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. அழகும் இளமையும் உடைய தலைவியின் மீது கொண்ட மிகுதியான அன்பே நம்மைத் தோழியிடம் குறைவேண்டிச் செய்தது. கடத்தற்கு அரிய அரணைக் கடந்து பெருமூச்சு விடும் யானை போன்று , தலைவியின் அன்பைப் பெற்றுவிட்ட நாம் தோழியிடம் பொறுமை இழத்தல் கூடாது. தலைவியின் கண்களின் மகிழ்ச்சி மிக்க பார்வையே நம்மைத் தோழியின்பால் செலுத்தியது என்று தலைவன் தன் நெஞ்சிற்குக் கூறுகின்றான் . தலைவி

மீது தலைவன் மிகுதியான அன்பை வைத்திருக்கின்றான் என்பதை வெளிப்படுத்தும் விதமாக மன் எனும் சொல் மிகுதி என்னும் பொருளில் வந்துள்ளது .

தில்

தில் எனும் சொல் விழைவு ,காலம், ஒழியிசை ஆகிய மூன்று பொருள்களில் வரும். நன்னூல் “விழைவே காலம் ஒழியிசை தில்லே”⁷ (நன்- 422) என்னும் மூன்று பொருட்களில் வரும் என்கிறது. வினை முற்றிய தலைவன் தேர்ப்பாகற்கு உரைத்தல் என்னும் துறையில் “தில் “ என்னும் சொல்லைப் புலவர் படைத்துள்ளார் . “இருநிலம் குறையக் கொட்டிப் பரிந்தின்று /ஆதி போகிய அசைவு இல் நோன் தாள் /மன்னர் மதிக்கும் மான் வினைப் புரவி / கொய்ம் மயிர் எருத்தில் பெய்ம் மணி ஆர்ப்ப / பூண் கதில் - பாக “. (நற்.81) அரசர்களால் மதிக்கப்படுகின்ற மணிகள் பூட்டிய குதிரைகளைத் தேரில் பூட்டி விரைந்து செலுத்துவாயாக என்று தலைவன் கூறுவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. தலைவியைக் காண வேண்டும் என்ற தலைவனின் உள்ள வேட்கையை உணர்த்தும் விதமாக தில் எனும் சொல் அமைந்துள்ளது. இச்சொல் விழைவுப் பொருளில் வந்துள்ளது . இரவில் தலைவன் வரும் வழியின் ஏதத்தைக் கூறி வரைவு கடாவுகின்ற தோழி, “ ஆர்இருள் கடுகிய அஞ்ச வரு சிறுநெறி / வாரற்கதில்ல - தோழி” . (நற்.85) என்று கூறுவதிலிருந்து தலைவன் இரவில் வந்தால் அவனுக்கு ஏதம் வரும் என்பதை ‘வாரற் கதில்ல’ என்று ஒழியிசைப் பொருளில் புலவர் படைத்துள்ளார்.

கொல்

கொல் எனும் சொல் ஐயம் எனும் பொருளில் வருகிறது . இதைத் தொல்காப்பியர் , “கொல்லே ஐயம் “ (தொல். சொல். இடை. □□.263) என்று கூறுகிறார். கொல் எனும் சொல் , “ அல்குபட ருழந்த அரிமதர் மழைக்கண் / பல்பூம் பகைத்தழை நுடங்கு மல்குல் /திருமணி புரையு மேனி மடவோள் /யார்மகள் கொல்லிவள் “. (நற்.8) என்னும் பாடலில் தலைவனின் ஐய உணர்வை வெளிப்படுத்த வந்துள்ளது. கொல் எனும் சொல் “யார் மகள்” எனும் சொல்லோடு இணைந்து ஐயப் பொருளைத் தருகிறது. யாருடைய மகள் என்று தலைவனின் ஐயத்தை வெளிப்படுத்தும் விதத்தில் இச்சொல் அமைந்துள்ளது . இச்சொல் அசைநிலைப் பொருளையும் தரும் என்பதை, “ கொல்லே ஐயம் அசைநிலைக் கூற்றே “ (நன்.435) என்று நன்னூலார் கூறுகிறார். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக , “கற்றதனா லாய பயனென் கொல் “ (குறள்.2) என்னும் குறளைக் கூறலாம் . தாயின் செயலைக் கண்டு ஐயமடையும் தோழி “ யானஃது அஞ்சினென் கரப்பவுந் தானஃது / அறிந்தனள் கொல்லோ அருளினள் கொல்லோ / எவன்கொல் தோழி “. (நற் 53) என்னும் பாடலில் தலைவியின் நோய் அகழுமாறு கான்யாற்றில் நீராடி வருமாறு தாய் கூறினாள் . நம் களவைத் தாய் அறிந்து விட்டாலோ? அல்லது நமக்கு அருளினாலோ ? தாயானவள் என்ன நினைக்கின்றாள் என்று தன் மனதில் எழும் ஐய உணர்வை கொல் எனும் சொல்லின் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறாள்.

எற்று

எற்று எனும் சொல் இறந்தகாலப் பொருளை விளக்கி நிற்கிறது . இதனை, “எற்றென் கிளவி இறந்த பொருட்டே“ (தொல்.சொல். இடை.□□. 258) என்பதால் அறியலாம் . குன்றியனார் நெய்தல் திணையில் ஏற்று எனும் சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். தலைவன் சிறைப்புறத்தானாக நிற்பதை அறிந்த தோழி வரைவு கடாவுவதாகப் புலவர் பாடியுள்ளார். “வார்கோல் எல்வளை உடைய வாங்கி

/முயங்கெனக் கலுழ்ந்த இவ்வூர் /எற்றா வதுகொல்யா மற்றொன்று செயினே “. (நற்.239) தலைவனுடன் தலைவி கொண்ட காதலையறிந்த ஊர் அலர் தூற்றுகின்றது . அலர்தூற்றிய இவ்வூர் தலைவனுடன் சேர்ந்து இருந்தால் என்ன கூறியிருக்குமோ என்று ஊரின் செயலைத் தோழி கூறி வரைவு கடைபிடிக்கிறாள். ஊரலர் தூற்றியது இறந்த காலத்தில் நடந்தது. இறந்த காலத்தை வலியுறுத்த ஏற்று எனும் சொல் வந்துள்ளது. “ ஏற்று என்ற சொல் எத்தன்மைத்து என்று பகுத்தற்குரிய வியப்புணர்வும், குறிப்பு வினைமுற்றாகக் கொள்ளப்படலாம்” (ஐசயேல், மு.ஐஐ.ஐஐல், ப.86) என்று இசயேல் கூறுகிறார். இப்பாடலில் ஏற்று என்னும் சொல் எதிர்காலத்தையும் உணர்த்துவதாக அமைந்துள்ளது .

அம்ம

அம்ம எனும் சொல் கேட்பிக்கின்ற பொருளில் வரும். இதை , “அம்ம கேட்பிக்கும் “ (தொல்.சொல்.இடை.ஐஐ.271) என்று தொல்காப்பியர் கூறுகிறார். கேட்பிக்கின்ற பொருளில் மட்டுமன்றி இது வியப்பு உறுதி ஆகிய பொருட்களிலும் வருகிறது . பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவனால் விடுக்கப்பட்டு வாயில் வேண்டி வந்த பாணன் கேட்பத் தோழி தலைவியை நோக்கிக் கூறியதாக அஞ்சிலையார் படைத்துள்ளார். தலைவன் முயங்கும் பரத்தையருள் பெதும்பைப் பருவத்தை உடைய பெண் ஊசல் ஆடாது அழுது நிற்பதை ஆற்றுவித்து மீண்டும் ஊசலாட்டாது வந்து விட்டான். இவ்வேந்தனின் அவைக்களம் பயனின்மையுடையதாய் உள்ளது . இது மிக்க வியப்புடையது என்று தோழி கூறுகின்றாள். “ பயனின்று அம்மா இவ்வேந்துடை அவையே” (நற்.90) என்று வியப்புப் பொருளை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அம்ம என்ற சொல் வந்துள்ளது.

முடிவுரை

இடைச்சொற்கள் அசைநிலை, இசைநிறை, தத்தம் பொருள் செய்வன என்று மூன்று வகைகளில் பொருள் தருகின்றன . தொல்காப்பியர் கூறும் இடைச்சொற்களில் தஞ்சம், கொல், எல் , மற்றையது என்பன பெயர்ச்சொல்லோடு தொடர்புடையன. எஞ்சியவை வினைச்சொல்லோடு தொடர்புடையதாக அமைந்துள்ளன . மோ, மதி, இகம் , யா, கா , பிற , பிறக்கு , சின் , மாது போன்றவை அசைநிலையாக வருகின்றன. இவ்விடைச் சொற்கள் நற்றிணைப் பாடல்களில் புலவர்கள் கூற வந்த செய்திகளை விளக்கியுள்ளன . வரைவு மலிதல் , நெஞ்சழிதல் , பருவம் கண்டு அழிதல் , வினைமுற்றிய தலைவன் தேர்ப்பாகற்குக் கூறுதல், மதி யுடம்படுத்தல் , தலைவனின் ஐய உணர்வை உரைத்தல் , வாயில் மறுத்தல் முதலான துறைகளை விளக்கும் விதமாக இடைச்சொற்கள் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன .

துணைநூற்பட்டியல்

இசயேல் . மோ.இடையும் உரியும் , சர்வோதயா இலக்கியப் பண்ணை, மதுரை, 1977.

திருக்குறள், பரிமேலழகர் உரை, சென்னை, 2002

தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், சேனாவரையர் உரை , சென்னை, 2000.

நன்னூல், சொல்லதிகாரம், கழக வெளியீடு, சென்னை, 2000.

Bibliography

Rasayel M, Idaiyam uriyum , Sarvodaya ilakkiya pannai, Madurai, 1977

Thirukkaral, Parimelalagar Urai, Chennai, 2002

Tholkappiyam , Solkdhikaram , Senavarayar Urai, Chennai, 2000

Nannool, Solladhikaram , Kazhaga veliyeeedu , Channai, 2000

